

Utdrag fra “Ein såmann gjekk ut...”

Alt er ferdig, kom til bryllupet!

Av *Sven Foldøen*

Sven Foldøen (1878 - 1953) kom fra Foldøy i Jelsafjorden. Som så mange andre på den tida reiste han til Amerika, kjøpte farm, og ei lovende framtid var i sikte. Men Herren møtte Sven på Dakotaprærien. Han fikk en klar opplevelse av frelsen. Ordet kom til han og løste han ut. Og nettopp dette at mennesket måtte «komme gjennom» og «bli frigjort» ble det sentrale i forkynnelsen hans senere. Det ble Norge og særlig Ryfylke som ble hans virkeområde. Her fulgte vekkingen han fra bygd til bygd, ikke minst i «Den store vekkingstiden» fra 1903-1911. Men også senere opplevde han rike vekkinger. En kan vel si at Foldøen har preget denne landsdelen lenge etter sin død. «Ryfylkebispen» var tilnavnet de brukte på Sven Foldøen. Sitt virke fikk han i Kinamisjonsforbundet (NLM) fra 1903 til han døde i 1953.

Matt.22,1 - 3.

Guds rike lignes med et bryllup. Ikke med begravelse, sorg og fortvilelse. Guds rike er rettferdighet, fred og glede i Den Hellige Ånd, helt motsatt av det som er i det rike der denne verdens fyrste er herre. Der råv urettferdighet, ufred, sorg og fortvilelse. Og enda verre blir det siden etter dette liv.

Jesus har sendt ut sine tjenere. Først skulle jødene innbys, men det står at de ikke ville komme. Forskjellige unnskyldninger bar de fram som grunn. Noen hadde kjøpt en åker, og andre noen okser. Atter andre hadde en forretning, og én hadde tatt seg en hustru, og

kunne ikke komme av den grunn. Det verste var likevel at de tok fatt på tjenerne som kom med innbydelsen, og slo dem ihjel. Guds tjenere innbyr også i dag til å komme inn i Guds rike. Du har hatt kall til å komme før, men du får et nytt kall. Du skulle komme nå. Det er et under at Gud kan kalle på oss mennesker og ikke bli trett, ja, komme med kall etter kall.

Han sender ut sine tjenere og ber inn. Han tar mennesker avsides, legger dem på sykeleie - ja enda mer, stiller døden for øynene på dem. Også mange andre ting bruker Gud som middel for å få dem til å bøye seg. Du som er her - vil du komme nå? Unnskyld deg ikke med at du ikke blir bevart. Unnskyld deg heller ikke med at alle de kristne er hyklere. De kunne kanskje hatt grunn til å si det om Peter, men de gjorde det ikke. Si ikke at det ikke haster, eller at du ikke får det til.

Kast alle unnskyldninger fra deg, og kom til bryllupet. Du taper intet annet enn din syndebyrde og den dom du bærer på og som tærer deg. Men kommer du, får du dobbelt av Herren: Du skal få kongens kledning på. Du skal få fred. Du skal få et levende håp og få være under Den Allmektiges beskyttelse. Du skal få leve under blodets levende kraft.

Men du som ingen fred har, intet lys ser, og alt er stengt for, det *du* skal gjøre er å høre ordet om at alt er ferdig. Hva er det som er ferdig? Det store frelsesverket er ferdig. Ditt skyldbrev er strøket over med Jesu blod. Du har rett til å se på at han tar din synd bort. Nåden er gitt deg i Kristus for evig tid. Syndenes forlatelse har du i Jesu blod.

Alt det du må gjøre er gjort av din redningsmann!

Men dere skal få kraft

Av John Olav Larssen

John Olav Larssen er født i 1927 i Hellvik. Fra 1946 var han i 25 år forkynner i Indremisjonen. Så ble han generalsekretær i Den indre Sjømannsmisjon 1972-76, og landssekretær i Den Norske Misjonsallianse 1976-92.

Men dere skal få kraft idet Den Hellige Ånd kommer over dere. Og dere skal være mine vitner både i Jerusalem og i hele Judea og Samaria og like til jordens ende. Apg 1,8.

Da Paulus skrev til sine venner i Efesus, minnet han dem om Guds veldige kraft, den som Gud viste på Kristus da han oppvakte ham fra de døde og satte ham ved sin høyre hånd.
Ef 1,19 - 20.

Denne kraft har også de troende fått del i, derfor skriver han disse veldige ord: «Også dere har han gjort levende, dere som var døde ved deres overtredelser og synder.» Ef 2,1. Å komme til troen er ikke noe mindre enn å gå over fra døden til livet. Det er denne veldige kraft vi skal se nærmere på i dag. Men la oss bruke et bilde fra livet. Jeg tenker på den elektriske kraften. Det gikk lange tider før vi her i Norge ble klar over hvilke veldige krefter som lå skjult i store fjellvann og mektige fossefall. Hva ble så resultatet av denne oppdagelsen? Jo, vi fikk lys, vi fikk varme, og industriens hjul ble satt i bevegelse.

Det samme er tilfelle med kraften fra det høye, den bringer lys, den gir varme og den setter mennesker i bevegelse mot Gud.

Det store spørsmålet blir så om denne kraften er blitt utnyttet i ditt liv? Du er en av de lykkelige som er vokst opp i et land med mye rik og god kristen forkynnelse, men hva er det nå blitt til? Er du en av dem som Hebreerbrevet taler om, når det sies: «Men ordet som de hørte, ble dem til ingen nytte, fordi de ikke ved troen var smeltet sammen med dem som hørte det.» Heb 4,2.

Eller er du en av dem som kan fortelle om den dag i ditt liv da lyset fra evangeliet gikk opp for deg? Da du fikk se det største et menneske kan få se, at det som Jesus gjorde også var for deg? Når dette går opp for en, da får en også oppleve varmen ved å komme inn i det kristne fellesskapet. Vi får erfare kraften fra det høye på en slik måte at vi må bringe det videre til andre. Dermed settes misjonens hjul i bevegelse, og misjonens oppgave er først og sist å vitne om Jesus, den korsfestede og oppstandne frelser. Derfor sa også Jesus: «Dere skal få kraft idet den Hellige Ånd kommer over dere, og dere skal være mine vitner både i Jerusalem og i hele Judea og Samaria og like til jordens ende.» Slik begynte det, og slik har det fortsatt fram til i dag.

Vi takker Gud for alle de unge som stiller seg villige og drar ut til de forskjellige misjonsmarker. Men ikke alle kan dra ut, de fleste blir hjemme. Kjenner så vi vårt ansvar, vi som er med og sender dem ut?

Hvordan er det på hjemstedet ditt? Har du funnet din plass i forsamlingen? Kan de regne med deg? Er du å se på bønnemøter? Er du å finne på vitnemøter? Er du innstilt på å gjøre en innsats?

I dag sier folk: Jeg kan ikke tale. Jeg kan ikke legge ut ordet.

Det er ikke det det spørres etter. Vi har massevis av dyktige prester og predikanter i Norge som kan alt det teoretiske, og som kan legge ut og tolke Ordet. Men hva er det vi trenger? Vi trenger vitner som med sitt liv og med sitt ord kan stadfeste: «Jeg har prøvet å tro på Jesus, og jeg har funnet at det går an.»

Pastor Aschim, som i mange år har vært forstander på Menighetssøsterhjemmet i Oslo, fortalte et gripende eksempel fra

tiden han hadde i Tromsø: En professor var innlagt på sykehuset og hadde tatt en alvorlig operasjon, så alvorlig at det gikk mot døden. En dag kommer en venn til Aschim og sier: «Det er stort det som er skjedd med professor N.N. En kristen sykesøster fikk ved sin stille ferd og sitt enkle vitnesbyrd lede ham til Kristus.» Der ingen annen kom til, verken prest eller misjonær, der kom denne sykesøsteren til. Hun satte seg skjelvende ved sengekanten og begynte å vitne for professoren, fordi det brant i henne etter å få bringe lyset til denne mannen som lå ved dødens port. Han kom til troen og ble en kristen. Du når inn i hjem hvor ingen prest, ingen predikant når inn. Du når inn med ditt vitnesbyrd.

«Ja, men hva skal jeg si?» sier du. «Si dem hva du selv har funnet, vitne om hva Gud deg gav.» Har du opplevd et møte med Gud, har du mottatt Den Hellige Ånds vitnesbyrd i ditt hjerte, da kan du ikke unnskyld deg med at du ikke har noe å si. Du kan bringe det enkle vitnesbyrd fra Bibelen og fra den erfaring du har gjort, at det var Jesus som frelste deg. Kraft fra det høye blir omsatt i handling ved det enkle vitnesbyrd i hverdagen.

Så et ord til deg som er på valg. Du har vært kalt av Gud lenge, men hva har du regnet med? Du har som så mange før deg regnet med at dette skulle du greie i egen kraft. Og så gikk det i stykker. Og så sier du at det ikke kan nytte for deg, men det er en som vil gi deg kraft, en kraft som fullendes i vår skrøpeligheit. «Når jeg er skrøpelig, da er jeg sterk,» sier Paulus. Han var en mann som slet med svekket helse og hadde mye å gå igjennom. Men han fikk oppleve Guds kraft i sitt liv og vitnet slik: «Av Guds nåde er jeg det jeg er.»

Vil du da ikke komme til Gud? Du sier at du ikke makter det. Du vil ikke holde ut. Hør, han som lover kraft, han vil gi deg kraft. Kraft til å ta et standpunkt i dag. Hva morgendagen vil bringe, er det ikke noen av oss som vet. Jeg vet bare noe som hendte et sted jeg

var og holdt gudstjeneste. En ung gutt på 22 år dro ut sammen med en kamerat for å fiske. Han kom ikke hjem igjen. Han omkom. Han tenkte kanskje ikke at det var hans siste dag. Hvem gjør egentlig det? Hvorfor tenke på dagen i morgen når du har dagen i dag? Du skal få kraft, først og fremst til i dag, til å få saken med Gud i orden. Og dersom Gud vil la deg leve til i morgen, og la deg leve i mange dager, så står løftet der lysende: «Dere skal få kraft!» Det har jeg selv fått leve under i alle disse år jeg har fått bekjenne meg som en kristen. Mange ganger kan jeg skjelve på tanken hvordan det skal gå meg. Vil jeg nå fram? I min egen kraft vil det ikke lykkes, men i Hans kraft skal det skje. Det som gir meg frimodighet er løftet som lyser over hver troende sjel: «Dere skal få kraft!» Vil du komme? «Ved korset fins rom for deg.»